

RIIGI TEATAJA

Nr. 11.

5. veebruaril 1935.

Nr. 11.

- Art. 96. Välismaalt sisseveetavalt puuviljalt võetava erimaksu seadus.
97. Avalikkude ettekannete seaduse muutmise seadus.
98. Majaomanikkude koja seadus.
99. Vabariigi Valitsusele alluvate asutiste koosseisude muutmise määrus.
100. Tunnistajate ja teiste asjas kõrvaliste isikute päeva- ja sõiduraha määrus.
101. Maatulunduskapitali määruse muutmise ja täiendamise määrus.
102. Politsei vormiriiete kirjeldus.
103. Teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi valitsemise ja kasutamise kord.
104. Teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi arvepidamise kord.
105. Teadaanne tuletikutoosi müügihinna kohta.
106. Otsus reisijate- ja pagasiveotariifi nr. 93 täiendamise kohta.
107. Otsus sadamamaksude tariifi nr. 92 muutmise kohta.
108. Tallinna kaubasadama sunduslikkude määruste täienduse määrus.
109. Kuressaare linnatapamaja ja lihajärelevaatuse taks 1935/1936 majandusaastal.
110. Otsus piimamüügi sundmääruse tühistamise kohta Rakveres.
111. Sundmäärus juuksetööstuse ja habemeajamise töötubade kohta Rakveres.
112. Valgamaa avalikkude matmispaikade maksunormid 1935, 1936 ja 1937 a.
113. Sundmäärus kauplemise aja kohta Valgamaal.
114. Määrus vallaametnikkude palga- ja tööolude korraldamise kohta Pärnumaal.

96. Välismaalt sisseveetavalt puuviljalt võetava erimaksu seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 30. jaanuaril 1935.

I.

§ 1. Välismaalt sisseveetavalt Tollipõhitariifi § 6 p.1, 2, 3, 4 ja 5 nimetatud puuviljalt ja marjadelt võetakse erimaksu Vabariigi Valitsuse poolt määratud suuruses, kuid mitte üle Kr. 0,20 kg-lt. Erimaks võetakse koos sisseveetollimaksuga.

§ 2. Käesoleva seaduse põhjal võetakse erimaksu ka enne seaduse maksimahakkamist, kuid pärast 10. jaanuari 1935. a. sisseveetud käesoleva seaduse § 1 nimetatud puuviljalt ja marjadelt, kui võrd need on sisseveoks lubatud tingimusel, et nad langevad erimaksu alla, kui see sisse seatakse.

Nende erimaksu summade sissenõudmine toimub administratiiv sissenõudmise korras.

§ 3. Erimaksust sissetulnud summad arvestatakse tolliametite poolt eraldi muudest tuludest ja kantakse nende poolt Eesti Panka Puu- ja aedvilja ning marjade väljaveokontrolli seaduses (RT 61 — 1932 ja 96 — 1934) ettenähtud erimaksu arvele ning kasutatakse sama seaduse § 5 ja 6 ettenähtud

korras ja ülesanneteks, kui ka puu- ja aedvilja ning marjade väljaveo toetamiseks Vabariigi Valitsuse juhtnõuete kohaselt.

II.

Käesolev seadus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 30. jaanuaril 1935.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majandusminister.

97. Avalikkude ettekannete seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 30. jaanuaril 1935.

Avalikkude ettekannete seaduse (RT 43 — 1923) § 2 ja 8 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 2. Teadaanne peab sisaldama:

1) ettekannete korraldaja nime, perekonnanime ja elukoha, või kui ettekannete korraldajaks on juriidiline isik, siis samad andmed ta vastutava esindaja kohta;

2) ettekannete täieliku eeskava ühes ettekandjate nimedega, misjuures tähendatakse lava-, heli- ja kirjanduslikkude teoste ettekandmisel teose nimetus ja autori ning helilooja nimi, kui see teada, kinofilmil ettekandmisel kinofilmil nimetus;

3) ettekannete aja ja koha äratäendamise.

Kui avalikud lõbustused korraldatakse ilma ettekanneteta, teatatakse p. 1 ja 3 nõutavad andmed.

Teadaanded, mis sisaldavad käesoleva paragrahvi p. 2 nõutavaid andmeid, esitatakse kahes eksemplaris, millest üks eksemplar saadetakse politsei (§ 1) poolt Haridus- ja sotsiaalministeeriumile.

Teadaanded tempelmaksustatakse.

§ 8. Politsei esindaja lõpetab avaliku ettekande:

1) kui seda palub ettekande korraldaja;

2) kui ettekanded sisaldavad niisuguse süüteo tunnuseid, mille jälitamist võib algatada ilma süüteost kannatanu kaebuseta;

3) kui ettekannete ajal tuleb ette vägivaldseid kokkupõrkeid, mille kõrvaldamiseks teised abinõud on jäänud tagajärjetuks;

4) kui ettekannetel ei täideta käesoleva seaduse või käesoleva seaduse põhjal Haridus- ja sotsiaalministri ning Siseministri poolt antud määruste eeskirju ning korraldajad seaduse või määruste rikkumist politsei nõudmisel ei lõpeta;

5) kui käesoleva seaduse § 4 ja 5 ettenähtud ettekannete korraldamiseks puudub tarvilik luba.

Tallinnas, 30. jaanuaril 1935.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Einbund

Siseminister.

98. Majaomanikkude koja seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 30. jaanuaril 1935.

1. peatükk.

Koja eesmärk ja ülesanded.

§ 1. Linnade ja alevite administratiiv-piires asuvate majade ja maade omanikkude esinduseks ja nende huvide kaitseks luuakse majaomanikkude koda, mis töötab avalikõiguslikul alusel.

§ 2. Oma ülesannete teostamisel arendab koda maksvate seaduste ja määruste piires järgmist tegevust:

- 1) selgitab majade ja maade seisukorda, puudusi ja tarvidusi;
- 2) teatab valitsus- ning omavalitsusasutustele oma soove ning teeb ettepanekuid majade ja maade olukorra parandamiseks ja avaldab vastavate asutuste ettepanekul või koja enese algatusel arvamus majadesse ja maadesse puutuvate seaduste ning määruste kavade kohta;
- 3) võtab osa oma esindajate kaudu riigi-, omavalitsus-, krediidi- ning teiste asutuste tegevusest, kus säärane esindus nähtud ette;
- 4) aitab kaasa majade ja maade krediidi korraldamisele;
- 5) uurib igasuguseid majadesse ja maadesse puutuvaid küsimusi;
- 6) annab välja trükitooteid;
- 7) korraldab loenguid, kõnesid ja näitusi ning avab muuseume, raamatukogusid ja lugemistube;
- 8) kutsub ellu, valitseb ja peab ülal oma eesmärgile vastavaid asutusi;
- 9) aitab kaasa majade ning maade omanduse kui ka kasutamise alal teotsevate ühistegelikkude ja seltskondlikkude organisatsioonide tegevuse ratsionaliseerimisele ja ühtlustamisele.

§ 3. Koja tegevuse piirkonnaks on kogu Vabariigi maa-ala. Koja asukoht on Tallinnas.

§ 4. Kojal on juriidilise isiku õigused ja temal on oma pitsat, mille kuju kinnitab Vabariigi Valitsus.

Koja ja ta organite kirjavahetus riigi- ja omavalitsusasutustega on vaba tempelmaksust.

§ 5. Koja organitesse kuuluvad ja koja teenistuses seisvad isikud vastutavad oma tegevuse alal ühistel alustel riigiteenijatega.

2. peatükk.

Koja liikmed ja nende valimine.

§ 6. Kojal on 40 kuni 60 liiget, kes valitakse § 16 ja 17 ettenähtud korras 5 aastaks, kusjuures iga linn ja alev moodustab iseseisva valimisringkonna. Vabariigi Valitsuse poolt antud koja valimiste juhatuskirjaga (§ 17) võidakse ühendada väikelinnu ja aleveid üheks valimisringkonnaks.

Koja liikmete tegeliku arvu, kui ka igale valimisringkonnale langeva koja liikmete arvu määrab koja valimiste juhatuskiri.

§ 7. Valimisõigus on igal täisealisel Eesti kodanikul, samuti igal Eestis asuval juriidilisel isikul, arvatud välja riik ning omavalitsused, kes omab maja või maa linna või alevi administratiivpiires ning maksab sellelt majalt või maalt vastava omavalitsuse heaks kinnisvaramaksu või on seadusega vabastatud tähendatud maksust. Maja või maa kruntrendile või eluaegsele kasutamisele andmisel valimisõigus läheb kasutajale.

§ 8. Kui eelmises (7) paragrahvis tähendatud alustel maja või maa on mitme isiku omandus, siis teostab valimisõigust see isik, kelle teised selleks volitavad.

Kui samadel alustel (§ 7) maja või maa kuulub hooldamise või eestkostmise all olevale isikule, siis teostab valimisõigust hooldaja või eestkostja.

§ 9. Valijale kuuluv häälearv määratakse koja valimiste juhatuskirjaga (§ 17).

§ 10. Juriidiline isik teostab oma valimisõigust juhatuse või muu seadusliku esinduse liikme kaudu, keda volitanud selleks juhatus või muu seaduslik esindus.

§ 11. Hääletamine teise isiku esindajana on peale § 8 ja 10 ettenähtud juhtude keelatud.

§ 12. Valimisõigust ei ole isikuil:

1) kes jäetud ilma valimisõigusest Riigikogu valimise, rahvahääletamise ja rahvaalgatamise seaduse põhjal;

2) kes tunnustatud maksujõuetuks.

§ 13. Valimisõiguse teostamisest ei või võtta osa isikud, kes hääletamise ajal hoitakse kinni kas seadusjõusse astunud kohtuotsuse põhjal või kohtuvõimude poolt mõnes süüteos vastutusele võtmise pärast.

§ 14. Valimisest ei võta osa isikud, kes kandmata valijate nimekirja (§ 19).

§ 15. Valida võidakse füüsilisi isikuid, kes omavad valimisõigust või teostavad seda § 8 põhjal teiste volitusel ja on kantud valijate nimekirja (§ 19).

§ 16. Valimisi toimetatakse salajaselt ja otseselt.

§ 17. Koja valimiste kord määratakse Vabariigi Valitsuse poolt antud koja valimiste juhatuskirjaga.

§ 18. Kohalikud riigi- ja omavalitsusasutused annavad koja valimis- asutustele koja valimiste juhatuskirjas (§ 17) ettenähtud abi.

§ 19. Valimiste toimetamiseks peab koja juhatus valimisõiguslike isikute nimekirju.

§ 20. Koja valimistega seotud kulud kannab koda ise.

§ 21. Valimised kuuluvad Siseministri kinnitamisele.

§ 22. Koja liikmed ei saa tasu.

3. peatükk.

Koja organid.

§ 23. Koja organiteks on:

1) koja koosolek;

2) juhatus;

3) revisjonikomisjon.

Koja koosolek.

§ 24. Koja koosolek on koja korraldavaks organiks ning koosneb koja liikmeist.

§ 25. Koja koosoleku võimkonda kuulub:

1) koja esimehe ja koja juhatuse liikmete ning revisjonikomisjoni liikmete ja nende kandidaatide valimine ja ametist tagandamine;

2) koja tegevuskava kinnitamine, aasta-eelarve ja -aruande vastuvõtmine;

3) koja kohalikkude osakondade asutamise otsustamine;

4) kojale kinnisvarade omandamise, nende võõrandamise ja pantimise otsustamine;

5) koja heaks võetavate maksumäärade määramine § 37 ja 38 ettenähtud alustel;

6) kodukorra vastuvõtmine ja juhatusel ning revisjonikomisjonile juhtnööride andmine;

7) toimkondade moodustamine koja koosoleku poolt määratavate ülesannete täitmiseks.

Koja koosoleku otsused eelmise lõike p. 1, 2, 4 ja 5 ettenähtud aladel astuvad jõusse pärast nende kinnitamist Siseministri poolt.

§ 26. Koja koosoleku kokkukutsumine ja asjaajamise kord määratakse kodukorras. Koja koosoleku poolt vastuvõetud koja kodukorra kinnitab Vabariigi Valitsus Siseministri ettepanekul. Kodukord hakkab maksma avaldamisega Riigi Teatajas.

§ 27. Koja koosolekuid peetakse vähemalt kord aastas.

Koja koosolek on otsusvõimeline, kui on koos vähemalt $\frac{1}{3}$ liikmeist.

§ 28. Koja koosoleku juhatajaks on koja esimees, kelle hooleks on ka korrapidamine koosolekul.

Korrapidamisel on juhatajal, peale koja kodukorras ettenähtud abinõude, õigus kõrvaldada koosolekult koja üksikuid liikmeid ning, kui see ei anna tagajärgi, lõpetada koosolek. Juhataja on kohustatud lõpetama koosoleku, kui seda nõuab Siseminister.

§ 29. Koja esimehel on õigus panna seisma Siseministri kinnitamisele mittekuuluvad koja koosoleku otsused, kui ta leiab, et tähendatud otsused on vastolus seadustega või kahjulikud koja huvidele, ning esitada küsimus koja juhatusel otsustamiseks. Koja juhatus otsustab, kas anda asi koja koosolekule uueks otsustamiseks või võtta täitmisele koja koosoleku otsus.

Koja juhatus.

§ 30. Koja juhatus on koja täidesaatvaks organiks ning koosneb esimehest ja vähemalt neljast liikmest, kes valitakse koja liikmete seast koja volituste kestuse ajaks.

Koja esimehe ja koja juhatusel liikmed kinnitab ametisse Siseminister.

Koja juhatus valib juhatusel liikmete seast koja esimehe asetäitja, kes täidab esimehe ülesandeid esimehe äraolekul või juhul, kui ta lahkub ametist või langeb välja koja liikmete seast, kuni uue esimehe valimiseni ning ametisse kinnitamiseni.

§ 31. Kui Siseminister ei kinnita ametisse koja esimeest või koja juhatusel liikmeid, võetakse ette uued või täiendavad valimised hiljemalt ühe kuu jooksul, arvates Siseministri otsuse kättesaamise päevast. Kui ka teistkordsete valimiste tagajärjel ei teostu koja esimehe või koja juhatusel liikmete ametikohtade täitmine, siis Siseminister nimetab koja esimehe või koja juhatusel liikmed koja liikmete seast.

Siseministril on õigus tarbekorral määrata koja esimehe või koja juhatusel liikme vabale kohale koja liikmete seast asetäitja kuni koja esimehe või koja juhatusel liikme ametisse kinnitamiseni või nimetamiseni.

§ 32. Koja esimehe ülesandeks on, peale muude käesolevas seaduses ning koja kodukorras ettenähtud ülesannete:

- 1) koja esindamine;
- 2) koja ja ta organite tegevuse juhtimine ning ühtlustamine;
- 3) koja kantseleilise asjaajamise korraldamine;
- 4) koja kantseleijõudude ametisse määramine ja ametist vabastamine;
- 5) järelevalve.

§ 33. Koja esimehel on õigus panna seisma koja juhatusse otsused, kui ta leiab, et need on vastolus seadustega või on kahjulikud koja huvidele. Ei ole juhatus nõus otsuse seismapanemisega, esitatakse küsimus Siseministrile otsustamiseks. Siseminister otsustab, kas anda asi koja juhatussele uueks otsustamiseks või määrata juhatusse otsus täitmisele.

§ 34. Juhatusse ülesandeks on koja asjaajamise korraldamine ning koja tegevusse puutuvate ülesannete ja küsimuste lahendamine, kuivõrd need pole arvatud koja esimehe ja koja koosoleku võimkonda, koja koosoleku otsuste täitmine, koja varade ning summade valitsemise korraldamine.

§ 35. Juhatusse kohused ja õigused ning juhatusse liikmete tagandamise alused ja kord, samuti juhatusse asjaajamise kord määratakse lähemalt kodukorraga.

Samuti määratakse kodukorraga ka koja toimkonnad ja muud asutused kui ka nende ülesanded.

Revisjonikomisjon.

§ 36. Revisjonikomisjoni kuulub vähemalt 3 liiget, kes valitakse koja aasta koosoleku poolt koja liikmete hulgast üheks aastaks. Samas korras valitakse revisjonikomisjoni liikmetele kaks kandidaati, kes astuvad väljalangenud liikmete asemele saadud häältearvu järjekorras.

§ 37. Revisjonikomisjoni ülesandeks on koja asjaajamise, aasta-eelarvete, kavade ja aruannete revideerimine kodukorras määratud alustel. Kodukorraga määratakse lähemalt ka revisjonikomisjoni liikmete õigused ja kohused ning revisjonikomisjoni liikmete tagandamise alused ja kord.

4. peatükk.

Koja kohalikud osakonnad.

§ 38. Koda võib asutada kohalikke osakondi üksikuis linnades ja alevites.

§ 39. Kohalikkude osakondade ülesanded, organisatsioon ja asjaajamise kord määratakse koja kodukorraga.

Kohalikud osakonnad töötavad koja esimehe järelevalvel, täidavad koja esimehe ning koja juhatusse korraldusi asjus, mis pole eraldatud osakondade iseseisvasse võimkonda, ja esitavad koja juhatussele jooksvaid ja perioodilisi aruandeid oma tegevusest.

§ 40. Kohaliku osakonna likvideerimine otsustatakse koja koosoleku poolt $\frac{2}{3}$ häälteenamusega.

5. peatükk.

Koja tuluallikad ja majapidamine.

§ 41. Kojal on järgmised tuluallikad:

- 1) tulud koja ettevõtetest;
- 2) kojale antavad toetused;
- 3) koja heaks võetavad maksud;
- 4) annetised.

§ 42. Koja heaks võetakse koja valimisõiguslikkudel isikult (§ 7) maksu koja koosoleku poolt kindlaksmääratud suuruses. Maksu ülemmäär ei või tõusta üle 2% kinnisvaramaksust, mis võetakse linna või alevi heaks valimisõiguslikule isikule § 7 alusel kuuluvalt kinnisvaralt.

Kui kinnisvara ei kuulu omavalitsuse heaks võetava kinnisvaramaksu alla, võib valimisõiguslikult isikult võtta koja koosoleku otsuse kohaselt maksu mitte üle kümne krooni aastas.

§ 43. Kojal on õigus võtta tema poolt antavalt tunnistustelt, teatistelt ja teistelt dokumentidelt, samuti ekspertiiside ja muude talituste eest tasu kodukorras määratud normides.

§ 44. Kõik valitavad ametid kojas on tasuta ametid. Koja koosolekul on õigus määrata eriülesandeid täitvaile kojaliikmeile kas alalist või ühekordset tasu koja eelarves ettenähtud suuruses. Koja organite ametisikute ja koja huvides tehtavad sõidukulud tasutakse koja koosoleku poolt vastuvõetud ja Siseministri poolt kinnitatud alustel.

6. peatükk.

Järelevalve.

§ 45. Majaomanikkude koda teotseb Siseministri järelevalve all. Siseminister võib nõuda koja juhatuselt jooksvaid ettekandeid ning aruan-deid koja tegevuse kohta.

Vabariigi Valitsuse otsusel Siseminister võib saata laiali koja või panna seisma koja tegevuse määratud ajaks. Koja asjaajamise kohta vaheajal annab Vabariigi Valitsus erimääruse.

Koja laialisaatmisel koja uued valimised viiakse lõpule kuue kuu jooksul, arvates laialisaatmise päevast.

7. peatükk.

Lõpp- ja elluviimiseeskirjad.

§ 46. Siseministril on õigus anda määrusi ja juhtnõore käesoleva seaduse teostamiseks.

§ 47. Koja esimesed valimised toimetatakse hiljemalt viie kuu jooksul, arvates käesoleva seaduse maksmahakkamisest, kusjuures valimiste aja määrab Siseminister.

Esimeste valimiste kulud kaetakse Siseministeeriumi eelarvest ja need kulud tasub koda Vabariigi Valitsuse poolt määratud tähtajal.

Siseminister määrab asutused, kelle ülesandeks on koja liikmete esimeste valimiste teostamine.

§ 48. Koja esimese koosoleku kutsub kokku Siseminister pärast valimiste teostamist. Esimese koosoleku avab Siseministeeriumi esindaja.

Pärast koosoleku juhataja valimist koja koosolek asub koja juhatuse ja revisjonikomisjoni valimisele.

Kuni koja kodukorra maksmapanekuni määratakse Siseministri määru-sega (§ 46) koja organite kokkukutsumise ja asjaajamise ja koja asutuste asjaajamise kord, samuti koja juhatuse kohused ja õigused ja muude asutuste ülesanded.

Tallinnas, 30. jaanuaril 1935.

K. Päts
Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Einbund
Siseminister.

99. Vabariigi Valitsusele alluvate asutiste koosseisude muutmise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 30. jaanuaril 1935.

Alus: Riigi eelarve tasakaalustamise, eramajanduse korraldamise ning tööpuuduse vastu võitlemise seaduse § 2 (RT 27 — 1934).

I.

Kohtuministeeriumi ja Siseministeeriumi koosseisude jaotamise määru-
 Kohtuministeeriumi ja Siseministeeriumi vahel (RT 27 — 1934) ettenähtud
 Kohtuministeeriumi koosseisud vangimajade alal muudetakse ja pannakse
 maksma arvates 1. veebruarist 1935 järgmiselt:

Asutised kohtadel.

Vangimajad.

Ametinimetused.	Liik.	Arv.	Kuupalk.
Direktor	a	1	200.—
Direktor	a	3	140.—
Direktor	a	4	130.—
Direktor	a	5	120.—
Abidirektor	a	1	140.—
Abidirektor	a	2	130.—
Abidirektor	a	5	120.—
Abidirektor	a	7	100.—
Vanem arst (ühtlasi vangimajade valitsuse peaarst)	a	1	155.—
Arst	a	6	110.—
Raamatupidaja	a	1	110.—
Apteeker	a	1	90.—
Sekretär	a	1	90.—
Asjaajaja-arveametnik	a	1	75.—
Vanem arveametnik	a	11	75.—
Asjaajaja	a	11	70.—
Vanem kantseleiametnik	v	3	65.—
Kantseleiametnik	v	7	60.—
Sanitar — vanem valvur	v	4	75.—
Sanitar — valvur	v	5	70.—
Sanitar — noorem valvur	v	7	65.—
Vanem valvur	v	33	75.—
Valvur	v	239	70.—
Noorem valvur	v	101	65.—
Vangi saatesalga veltveebel	v	1	80.—
Vanem vangisaatja	v	13	75.—
Vangisaatja	v	73	70.—
Noorem vangisaatja	v	15	65.—
			562

Harku alaealiste parandusasutis.

Direktor	1	} Õpetajate palgasea- duse järgi	
Abidirektor	1		
Õpetaja-kasvataja	3		
Sanitar — vanem valvur	v	1	75.—
Asjaajaja	a	1	70.—

	Ametinimetused.	Liik.	Arv.	Kuupalk.
Vanem arveametnik		a	1	75.—
Tööde õpetaja — vanem valvur		v	3	75.—
Valvur		v	10	70.—
			<u>21</u>	

II.

Samas määrukses vangimajade valitsuse osas kustutatakse koosseisust arvates 1. veebruarist 1935:

	Ametinimetused.	Liik.	Arv.	Kuupalk.
Peaarst		a	1	155.—

Peaminister K. Päts.

Kohtuminister Joh. Müller.

Majandusminister K. Selter.

Riigisekretär K. Terras.

100. Tunnistajate ja teiste asjas kõrvaliste isikute päeva- ja sõiduraha määruks.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 1. veebruaril 1935.

Alus: Kriminaalkohtupidamise seaduse § 723 (RT 89 — 1934).

I.

Tunnistajatele ja teistele asjas kõrvalistele isikutele, keda kutsutakse eeluurimisele või kohtusse kaugemale kui 10 kilomeetri taha, makstakse päeva- ja sõiduraha järgmiselt:

- a) päevaraha 50 senti iga väljaspool elukohta viidetud päeva eest;
- b) sõiduraha 6 senti igalt kilomeetrilt sinna ja ka tagasi; kui aga on võimalik sõiduks tarvitada raud- või veeteed või autobust, siis — raudtee või laeva või autobuse alama klassi piletihinna sinna ja tagasi.

II.

Vabariigi Valitsuse poolt 25. jaanuaril 1933 vastu võetud määruks Kriminaalkohtupidamise seaduse § 979 (RT 81/82 — 1924, seadus 47) ettenähtud tasunormide vähendamise kohta kaotab maksvuse.

III.

Käesolev määruks hakkab maksma 1. veebruaril 1935.

Peaminister K. Päts.

Kohtuminister Joh. Müller.

Riigisekretär K. Terras.

101. Maatulunduskapitali määrase muutmise ja täiendamise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 30. jaanuaril 1935.

Alus: Maatulunduskapitali seaduse § 3 ja 14 (RT 58 — 1930, 31 ja 91 — 1932 ja 103 — 1934).

I.

Maatulunduskapitali määrase (RT 87 — 1930, 10, 15, 98, 99 — 1932, 20 — 1933) § 3 muudetakse, täiendatakse ja kogu paragrahv pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 3. Maatulunduskapitalist antavatelt laenudelt (Maatulunduskapitali seaduse § 14) võetakse maatulunduskapitali kasuks intresse (ühes Pikalaenu Pangale makstava $\frac{1}{2}\%$ tasuga) järgmiselt:

1) piimatalituste, eksporttapamajade ja linatööstuste laenudelt 3% aastas;

2) viljasorteerimispunktide asutamiseks, sooharimis- ja maatulundusmasinate ja riistade ning suguloomade muretsemiseks antavatelt laenudelt 2% aastas;

3) seemnevilja, väetiste ja jõusöötade laenudelt, samuti ka laenudelt, mis antakse põllupidajatele teravilja pantimisel — 3% aastas;

4) laenudelt, mis antakse põllupidajatele aia-, põllu- või heinasaakide hävinemisel rahe, põua, liigvee, tormi või hädaohtlikkude taimehaiguste ja kahjurite läbi, kui ka koduloomade hukkumisel õnnetuste läbi — 2% aastas;

5) kalanduslaenudelt 3% aastas; ajutiselt 1. jaanuarist 1935 kuni 31. detsembrini 1936 — 1% aastas;

6) looduslikkude õnnetuste läbi kannatanud kalameeste laenudelt 2% aastas;

7) põllumajanduslikkude kutsekoolide ja katsejaamade ning põllumajandusliku kirjanduse kirjastamise laenult 2% aastas;

8) aiasaaduste kuivatamise ja konservimise tööstuse laenudelt 3% aastas;

9) kunstväetise valmistamise tööstuse laenudelt 1% aastas;

10) põllumajanduslikkude tehniliste leiutiste finantseerimise laenudelt 1% aastas;

11) Põllutööministri nõusolekul teistelt põllumajandusele kasulikkudeks otstarveteks antavatelt laenudelt 3% aastas.

Riigikassa eriliste võlakirjade realiseerimisest saadud summadest igat liiki antavate laenude intresside suurus määratakse kindlaks sellekohaste eriliste Vabariigi Valitsuse otsustega võlakirjade realiseerimise puhul.

Maatulunduskapitali nõukogul on õigus Põllutööministri juhtnõuoride kohaselt alandada nende piimatalituste laenude intresse kuni 1%-ni, kes palkade vähendamisega ja kõigi muude võimaluste ärakasutamisega miinimumini vähendavad oma tööstuskulusid.

Vastavalt Vabariigi Valitsuse poolt kinnitatud saneerimise kavale ühe eksporttapamaja tegevuse katkestamise aja jooksul maksavad eksporttapamajad maatulunduskapitalist saadud laenudelt maatulunduskapitali kasuks 1% aastas.

Võlgadelt, mis võlgniku maksuraskustesse sattumisel, või tegevuse lõpetamisel jäävad tema käemeeste kanda, arvatakse intresse 1% aastas. Võlgadelt, mis võlgniku maksuraskustesse sattumisel või tegevuse lõpetamisel jäävad teiste isikute või asutiste kanda, kes on nõus võtma enesele võlgniku võlgade tasumise, arvatakse intresse 1 kuni 3% aastas Maatulunduskapitali nõukogu määramisel.

II.

Sama määrust täiendatakse paragrahvidega 18 ja 19 järgmises redaktsioonis:

§ 18. Maatulunduskapitalist antud ja maatulunduskapitalile üleantud laenude ja nendega seotud nõudmiste kustutamist otsustab maatulunduskapitali nõukogu.

§ 19. Maatulunduskapitali nõukogu otsus laenu ja nõudmiste kustutamise kohta esitatakse kinnitamiseks Vabariigi Valitsusele, kui kustutatav summa ületab 10.000 kr.

Peaminister K. Päts.

Põllutööminister N. Talts.

Riigisekretär K. Terras.

Vabariigi Valitsuselt kinnitatud 25. jaanuaril 1935

102. Politsei vormiriiete kirjeldus.

Suvimüts (joonis 1).

Ümmarguse põhjaga, eest püstiseisva, tagant maasoleva pehme äärega, 50 mm kõrguse rummuga, pealt lai, nokaga ja tormirihmaga vormimüts.

Rumm tumedast rukkilillsinisest kalevist, terashallist kalevist kandiga mõlemal rummu äärel.

Pealmine osa tumedast sinakashallist diagonaalist, kalevist või meltonist. Mütsi põhja ümber terashallist kalevist kant. Pealmise osa ääre laius, rummu ja põhja vahel, umbes 50 mm.

Nokk mustast läikivast nahast või naha aseainest, 10 mm laiuse valgest metallist äärega. Noka laius keskkohast 55 mm, pikkus 260—270 mm. Noka langus 40°—45°.

Tormirihm (joonis 4) mustast läikivast või mattnahast, valgest metallist pandlaga. Rihm kinnitatud mütsile kahe 14 mm suuruse nõõbiga.

Tormirihma mõlemal pool, nõõpide lähedal 10 mm laiused hõbeda- või kullavärvilised paelad, nagu allpool kirjeldatud.

Talimüts (joonis 2).

Halli karusnahaga kaetud mahalastava äärega läki-läki tüüpi nokaga müts, samasugusest riidest nagu suvimütsi pealmine osa.

Põhi ovaalne, tumedast rukkilillsinisest kalevist, terashallist kalevist kandiga.

Mütsi kõrgus eest noka juurest kuni põhjani umbes 100 mm, tagant — umbes 75 mm.

Nokk ja märk samasugused nagu suvimütsilgi.

Tormirihma talimütsil ei ole. Seda asendab riidest riba mütsi allalastaval seespoolisel osal.

Mütsimärk (joonis 3).

Koosneb kahest osast: 1) ümmargusest märgist email — riigilipuvärvidega keskel, kullavärvilisel metallalusel, üldise läbimõõduga 22 mm ja 2) kullavärvilisest metallilustisest eelmise märgi ümber, mis koostatud 10-st tammelehest; ilustise loodis läbimõõt 55 mm.

Kuub (joonised 5, 6, 7).

Konstaablitel ja neist kõrgematel ametnikkudel:

Tumedast sinakashallist diagonaalist kittel. Ömmeldud taljes, veidi ülestetud rinnaga.

Pikkus kuni jalgade lahkjooneeni. Kuue hõlmad käivad kokku keset rinda, vasak parema peal; vasaku hõlma äärt ülevalt alla piirab terashall kant, kuub käib kinni seitsme ühes reas nööbiga. Ülemine nööp 30 mm kaugusel kaelusest ja alumine puusanukkide kõrgusel.

Külgedel sisseömmeldud 20° tahapoole langevad taskud, millel 70 mm laiused ilma kandita lapid.

Rind ilma taskuteta.

Seljatagune fraklõikega, kahe külje- ja ühe keskseljaõmblusega. Seljaõmblus alt kuni taljeni lahti lõigatud; lahtilõike ääred üksteise peal.

Seljapealse lahtilõike kohal hõlmade all kummaldi pool üks tasku.

Krae kahekordne, kinnipandav 2—3 haagiga, püstiseisev tumedast rukkilillsinisest kalevist. Krae alumine äär ja otsad kanditud terashalli kandiga.

Varrukate suud kuue riidest käänistega, mille ääred kanditud terashalli kandiga. Käänis 90 mm kõrgune, eest sirge lõikega ja tagant poolkaares ülestõusva nurgaga, mille pikkus 40 mm. Käänisel kaks 14 mm suurust nööpi.

Ölakud (joonised 12, 13, 14, 15) samast riidest nagu kuub, terashallist kalevist kandiga, varruka poolt laiemad, kaela poolt kitsamad. Öläku alumise otsa laius 55—60 mm, pealmise otsa laius 40—45 mm. Pikkus öla suuruse järgi, nii et öläku kitsam ots puudutaks kraed. Laiem ots ömmeldud varruka õmbluse, kitsam ots kinnitatud kuuele 14 mm suuruse nööbiga.

Allkonstaablitel, vanemkordnikkudel ja kordnikkudel: samasugune kuub, kuid samavärvilisest meltonist. Vasak hõlm ilma kandita.

Ölakutel ametimärgid nagu allpool kirjeldatud.

Suvipluus (joonis 22).

Tumedast sinakashallist villasest serž-riidest, pehme madala püstkraega samast riidest, kahe pealeömmeldud klappidega rinnataskuga; üle pea selgapandav.

Pluusi rind lahti lõigatud kuni 300 mm pikkuseni, kinnipandav nelja 14 mm suuruse nööbiga.

Krae kinnihaagitav kahe haagiga.

Rinnataskute klapid kinninööbitavad 14-mm nööbiga.

Varrukad sarnased kuue varrukatega, kuid ilma kandita käänistel.

Kordnikkude, vanemkordnikkude ja allkonstaablite pluusi varrukate otsad on kinninööbitava värvliga, varrukad ise tagapool asuva ühe õmblusega. Varrukate otsas, ülevalpool värvlit, on neli sissepoole ömmeldud volti, millede pikkus 40—50 mm. Varrukate lahtilõige on 120 mm pikk, kinnipandav kahe 14 mm suuruse nööbiga, millest üks värvil ja teine 50 mm võrra värvli nööbist eemal. Värvlite laius 50—60 mm.

Ölakud pluusidel samasugused nagu kuubedel.

Püksid (joonised 8, 9, 10, 11).

1) Harilikud pikad püksid samast riidest nagu kuub. Küljepealsete õmbluste peal terashallist kalevist kant.

Politseivalitsuse direktoril, abidirektoril, politseinspektoritel, politseikooli direktoril, prefektidel, raudteepolitsei ülemkomissaril ja abiprefektidel

kummalgi pool kanti 25 mm laiused viirud (lampassid) tumedast rukkilillsinisest kalevist (joonis 9).

2) Lühikesed püksid, säärsaabastega kandmiseks, samasugusest riidest ja samasuguste kantidega ning viirudega, breeches-lõikega.

Ratsapolitsei pikad püksid (joonis 11) tumesinisest diagonaalist terashallist kalevist kantidega küljepealsetel õmblustel.

Ratsapolitsei lühikesed püksid, säärsaabastega kandmiseks, punasest diagonaalist breeches-lõikega. Ametnikkudel konstaablitest kõrgemal küljepealsetel õmblustel 20 mm laiune hõbedavärviline pael mustriga, nagu joonisel 30 näidatud, teistel — 20 mm laiune terashallist kalevist pael.

Palitu (joonised 19, 20).

Tumedast vesihallist biibrist või meltonist, kergelt taljes õmmeldud; veidi tõstetud rinnaga.

Pikkus 350 mm maapinnast kõrgemal. Palitu hõlmad üle rinna ulatuvad, vasak parema peal. Kummalgi hõlmal kuus 22 mm suurust nõopi. Rinnapealsete nõöbiridade vahe on ülal veidi suurem kui all (suhe 6 : 5). Hõlmad ühest tükist, välja arvatud neljanurgaline rinnajagu, mis eraldi hõlmade külge õmmeldud.

Külgedel veidi tahapoole langevad taskud, millede peal 70 mm laiune lapp. Taskude pealmisest äärest kuni kaenlaaluseni sisseõmblus, mis hoiab palitu taljes.

Selg kahe küljeõmblusega; kraest kuni alumise ääreni keskele peidetud voldid, mille sügavus 70 mm. Seljavoldi keskel, alt äärest ülespoole 450—500 mm pikkune lahtilõige; lahtilõike paremale poolele on külge õmmeldud kuni 60 mm laiune siil, millel kuus 14 mm suurust nõopi.

Palitu seljalt põõnaga taljesse tõmmatud. Põõn lahtine, ühest tükist, keskelt 40 mm lai. Põõna otsad kinnituvad 22 mm suuruste nõöpidega põõna liistude külge, mille otsad õmmeldud seljaõmbluste vahele, nagu joonisel 20 näidatud.

Käiste otsadele kinniõmmeldud kuni 160 mm laiused õiged terashalli kandiga käänised.

Krae tumedast rukkilillsinisest kalevist, kanditud terashallist kalevist kandiga. Krae laius: eest 100 mm ja tagant 80 mm.

Külmal ajal on lubatud kanda ka halli karusnahkset kraed.

Õlakud palituga ühest riidest, samasugused nagu kuuelgi.

Politseivalitsuse direktoril, abidirektoril, politseiinspektoritel, politseikooli direktoril, prefektidel, raudteepolitsei ülemkomissaril ja abiprefektidel on palitu vasak hõlm, taskulapid, põõn, põõna liistud ja seljataguse voldi lahtilõige kanditud terashallist kalevist kandiga.

Ratsapolitsei, allkonstaablite, vanemkordnikkude ja kordnikkude palitu on samasugune, kuid pikem, pikema seljavoldi lahtilõikega ja muudetud varuka käänistega. Kääniste kõrgus on 190 mm; nad teevad varukate esipoolel terava 60 mm pikkuse nurga ülespoole ja tagapool varuka õmbluse kohal samuti terava 160 mm pikkuse nurga, mis lõhestatud ja mille otsad lahtised (joonis 21). Palitu pikkus on kuni kannusteni. Seljavoldi lahtilõige kuni taljeni; lahtilõike äärel kümme 14 mm suurust nõopi.

Poolpalitu.

Väljaspool linnu teenivatel konstaablitel on lubatud kanda poolpalitut

Poolpalitu on üldiselt palitu sarnane, kuid lühem — ulatub kuni poolde reide või põlveni, ilma seljavoldita. Soovi korral võib poolpalitul kanda karusnahkset kraed ja vooderdada poolpalitu karusnahaga.

Nööbid.

Metallist, oksüdeeritud hõbeda värvi. Nööbil kolm leopardi kujutust. Kaks suurust: 22-mm-se ja 14-mm-se läbimõduga.

Ametiastme tundemärgid õlakutel ja suvimütsidel.

Politseivalitsuse direktoril õlakutel üks suure riigivapi kujutis (emailitud kilp kullavärvilise põhjaga ja siniste leopardidega, kullavärviline pärg õmmeldud või stantsitud) ja kaks väikest kullavärvilist metalltäрни (joonis 13-a).

Mütsi tormirihmal üks 20 mm ja kaks 10 mm laiust kullavärvilist paela.

Politseivalitsuse abidirektoril ja Tallinna-Harju prefektil: õlakutel üks samasugune suure riigivapi kujutis ja üks väike kullavärviline metallist tärn. Mütsi tormirihmal üks 20 mm ja üks 10 mm laiune kullavärviline pael.

Politseiinspektoritel, prefektidel (peale Tallinna-Harju) politseikooli direktoril ja raudteepolitsei ülemkomissaril: õlakutel üks suur kullavärviline metalltärn tumesinise emaililustisega keskel (joonis 12-a) ja kolm väikest kullavärvilist metalltäрни (joonis 13-a). Mütsi tormirihmal kolm 10 mm laiust kullavärvilist paela.

Abiprefektidel: õlakutel üks suur kullavärviline metalltärn tumesinise emaililustisega keskel ja kaks väikest kullavärvilist metalltäрни. Mütsi tormirihmal kaks 10 mm laiust kullavärvilist paela.

Komissaridel 1. järgust: õlakutel üks suur kullavärviline metalltärn tumesinise emaililustisega keskel ja üks väike kullavärviline metalltärn, nagu joonisel 12 näidatud. Mütsi tormirihmal üks kullavärviline 10 mm laiune pael.

Komissaridel II järgust: õlakutel kolm väikest kullavärvilist metalltäрни (joonis 13-a). Mütsi tormirihmal kolm hõbedavärvilist 10 mm laiust paela.

Abikomissaridel: õlakutel kaks väikest kullavärvilist metalltäрни. Mütsi tormirihmal kaks hõbedavärvilist paela.

Konstaablitel: õlakutel üks väike kullavärviline metalltärn (joonis 13). Mütsi tormirihmal üks hõbedavärviline pael.

Allkonstaablitel: õlakutel kolm hõbedavärvilist metalltäрни (joonis 14-a), mis asetatud õlaku laiale otsale risti ühte ritta, nii et täрни keskkohk on 20 mm kaugusel õlaku otsast (joonis 14).

Vanemkordnikkudel: õlakutel kaks samasugust sama viisi asetatud täрни.

Kordnikkudel: õlakutel üks samasugune sama viisi asetatud tärn.

Vihmapalitu.

Kõigil politseiametnikkudel: khaki-, liivavärvilisest või vesihallist tavalisest vihmapalituridest lahtise mahakeeratud kraega tavaline varrukatega vihmapalitu kas samast riidest vööga või ilma; nööbid ühevärvilised palituriidega. Vormiriietuse juurde kuuluvaid õlakuid vihmapalitul ei kanta.

On lubatud vihmapalitu asemel kanda samast riidest peleriini.

Allkonstaablitel, vanemkordnikkudel ja kordnikkudel postiteenistuses: mustast impregneeritud riidest, ilma varrukateta kuni allapoole jalasäärt ulatuv mantel, ilma õlakuteta. Krae külge kinnitatakse kolme nööbi abil peakott. Hõlmadel sissepoole õmmeldud kaks trippi, mille abil hoitakse hõlmad eest koos. Krae kinnipandav haagiga.

Ratsareservi ametnikkudel ratsasõiduks: samast mustast impregneeritud riidest vihmakeuub, kuid varrukatega, tagumise lahtilõikega ja eest kinninööbitav.

Mustast impregneeritud riidest vihmapihitut võivad vastavad ametnikud kanda ka väljaspool postiteenistuse ja ratsasõidu aega.

Peleriin.

Sinakashallist kalevist või diagonaalist varrukata alla poole laienev, eest avanev peleriin; pikkus, mõõtes kaeluse alt selja pealt alla — 76—90 sm; tehtud kolmest tükist, mis õmmeldud kokku külgedelt ja õla pealt kuni krae alla; hõlmade ääred ees langevad püstloodis alla ja on vaheliti 60 mm laiuselt.

Vooder ülenipandav tume rukkilillsinine.

Krae samast riidest, allapoole pöördud; laius eest 80 mm ja tagant 60 mm.

Krae kinnipandav ühe haagiga.

Peleriinil ei kanta ametmärke.

Saapad.

1) Poolsaapad:

Mustast või pruunist juht-, kroom-, ševroo- või lakknahast 1) kummi-dega poolsaapad, mille pealsed ühest tükist, või 2) nööri-saapad.

2) Säärsaapad:

Mustast juht-, kroom- või ševroonahast säärsaapad. Sääreõmblus taga. Ratsareservi ametnikkude säärsaabastel sääred eest ülestõusva nurgaga, millel väljalõige nagu näidatud joonisel 33. Saapasäärele ette kinnitatud rosett, mille alumine osa hõbedavärvilisest metallist ja mille pealmisel pinnal, mis emailitud rukkilillsiniseks, valge täht P (joonis 32). Roseti asend näidatud joonisel 33.

Ratsareservi ametnikud kannavad saabastel kannuseid.

Kindad.

Hallist, valgest või pruunist nahast, niidist või riidest sõrmkindad. Külmal ajal on postil seistes lubatud kanda ka rusikkinaid.

Vöörihm (joonis 23).

Tumepruunist plattnahast. Koosneb kahest osast: 45 mm laiusest vöörihmast ühepoolse vaskpandlaga ja 25 mm laiusest õlarihmast samasuguse pandlaga. Vöörihmale liikuvalt kinnitatud metallist karabiin kumminuia kandmiseks sellel.

Revolvritohl.

Pruunist plattnahast.

Õlapaelad (joonis 31).

Õlapaelad on valmistatud ümmargusest terashallist 7 mm jämedusest matt-alumiiniumist, kunstiidist või puuvillast kootud nöörist.

On kombineeritud kahest palmikust ja kahest ühekordsest nöörist. Palmikute otsad lõpevad hõbedavärviliste metalltopsudega.

Allkonstaablite, vanemkordnikkude ja kordnikkude õlapaelad on punutud puuvillasest nöörist.

Mõök.

Mõõga üldpikkus 95—105 sm. Mõök terasest, sirgjooneline, ülenikeldatud rauast tupega. Käepide pronksist. Käepideme keha puust, mille ümber keritud kolmekordne põimitud ja kullatud traat. Käekaitsel kujundatud kolm leopardi.

Tupe küljes rõngas kanderihma aasale kinnitamiseks.

Politsei ratsareservi ametnikkude mõõgad on kõverajoonelised.

Mõõga sangrihm.

Sangrihma kujutab kahekordne hõbedavärviline mattpael, nelja tume-sinise joonega ja kinnise tutiga. Paela laius $2\frac{1}{2}$ sm ja pikkus 30 sm (kahekordselt mõõtes). Tutt paelaga ühte värvi.

Ratsareservi allkonstaablitel, vanemkordnikkudel ja kordnikkudel mõõga sangrihm nahast, lahtise nahast tutiga.

Mõõgarihm.

Mõõgarihm koosneb tumepruunist plattnahast vöörihmast, mis käib kinni pandlaga, ja ühest sama värvi plattnahast kanderihmast.

Kanderihma küljes hõbedavärvilisest mattmetallist pannal ja lõks. Rihm on varustatud hõbedavärvilise mattmetallist ketiga, mis lõpeb haagiga, mõõga külge riputamiseks.

Mõõga esinduskanderihmal hõbedavärviline lint mustriga.

Politsei ratsareservi ametnikud kannavad mõõka kahe rihmaga.

Esindusvöö.

Komissaridel 1. järgust ja nendest kõrgematel ametnikkudel: vöö punutud siidniitidest ja õmmeldud mustast nahast alusele. Laius 4,5 sm. Ilma pandlata. Pandla asemel pahemal küljel kantav kaheotsaga side samast lindist nagu vöögi. Sideme otstel tutid, mis tehtud vöö niitidest (joonis 28). Sideme otste pikkus 150 ja 180 mm, tuttide pikkus 150 mm. Sideme peal ümmarik kullavärvilisest metallist ilustis: sinisel emailil kolme kullavärvilise leopardi kujutis (joonis 29).

Komissaridel II järgust, abikomissaridel ja konstaablitel: samasugune vöö nagu eelmine, kuid metallist pandlaga ees (joonised 25, 26, 27). Pannal hõbedavärvilisest matt-metallist, ovaalikujuuline, mille läbimõõt 45×54 mm. Pandla keskel kilp kolme leopardi kujutisega, mida külgedelt ja altpoolt ümbritseb tammelehtede kujuline pärg (joonis 25).

Allkonstaablitel, vanemkordnikkudel ja kordnikkudel: terashalli värvi 45 mm lai, samasuguse pandlaga (joonised 24, 25).

Esindusõlakud.

Politseivalitsuse direktoril, abidirektoril, politseiinspektoritel, prefektidel, politseikooli direktoril, raudteepolitsei ülemkomissaril ja abiprefektidel: punutud kolmest 4 mm jämedusest ümmargusest terashalli värvi matt-alumiiniumnööri 5 sõlmega, nagu joonisel 18 näidatud. Paguni alus tumedast rukkilillsinisest kalevist, mille küljes riidest keel õlaku kinnitamiseks kuue külge. Õlaku kraepoolses otsas 14 mm suurune nõõp. Õlaku pikkus 125 mm laius 50 mm.

Komissaridel 1. järgust: samasugused, kuid punutud kahest 5 mm jämedusest nõörist, nagu joonisel 17 näidatud. Õlaku pikkus 110 mm, laius 40 mm.

Komissaridel II järgust, abikomissaridel ja konstaablitel: sama värvi, kuid lamedast nõörist ja nõörid asetatud rööbiti, pikuti pagunit, nagu joonisel 16 näidatud. Paguni pikkus 110 mm, laius 40 mm.

Allkonstaablitel, vanemkordnikkudel ja kordnikkudel: samakujulised nagu riidestki õlakud, kuid matt-alumiiniumkangast, mis õmmeldud elastsele riidest alusele. Kant tume — rukkilillsinine.

Kõigil esindusõlakutel on samad ametitunnused, mis riidest õlakutel.

Korrapidaja varrukalint.

Tumedast rukkilillsinisest riidest 10 sm laiune lint, mille äärtest 10 mm kaugusel 10 mm laiused terashallid triibud (joonis 34).

Raudteepolitseis samasugune lint, kuid punasest (nagu jaamakorraldajate mütsi põhi) riidest, samasuguste terashallide triipudega, ja terashalli värvi lendava rattaga (joonis 35).

Politseikooli kasvandikkude vormiriided.

Politseikooli õpilased kannavad politsei vormi:

- a) alamas klassis — kordniku vormi, kuid ilma ametimärkideta õlakutel. Õlakute äärt mööda käib valge riidest pael 5 mm laiuses;
- b) kõrgemas klassis — samuti kordniku vormi ilma ametimärkideta õlakutel. Õlakute äärt mööda käib kollane riidest pael 10 mm laiuses (joonis 15).

Lõppmäärused.

1) Kordnikkude, vanemkordnikkude ja allkonstaablite palituriideks ning kuue- ja püksiriideks on melton.

Teiste ametnikkude palituriideks on biiber, kuue- ja püksiriideks diagonaal.

Suvipluusi riideks on kõigile serž.

2) Vormikirjelduses ettenähtud poolpalituid, vihmakuubi, mõõku, mõõga kanderihmu, mõõga sangrihmu, kannuseid ja esindusvöösid konstaablitele ja neist kõrgematele ametnikkudele riigi kulul ei anta; neid muretsevad ametnikud omal kulul. Mustast impregneeritud riidest vihapalitud antakse allkonstaablitele, vanemkordnikkudele ja kordnikkudele riigi kulul.

3) Ametivormi kandmise suhtes määrab Siseminister komissarid I ja II järku oma käsukirjaga.

4) Esindusmõõga kandmine on sunduslik komisaaridele ja neist kõrgematele ametnikkudele. Abikomissarid ja konstaablid ei ole selleks kohustatud.

5) Ametnikud, alates abiprefektist kõrgemale, võivad kanda saabastel kannuseid.

6) Endise vormikirjelduse järgi valmistatud ja väljaantud vormiriideid võib kanda kuni nende kandeaja lõpuni. Neid võib aga ka, peale mütside, kanda ümbertehtult, vahetades neil kraed, kandid ja õlakud uues vormikirjelduses ettenähtud kraede, kantide ja õlakutega, mil puhul aga tuleb kanda uue vormikirjelduse järgi valmistatud mütse. Segatud vormi, uuest ja vanast, ei ole teisiti lubatud kanda.

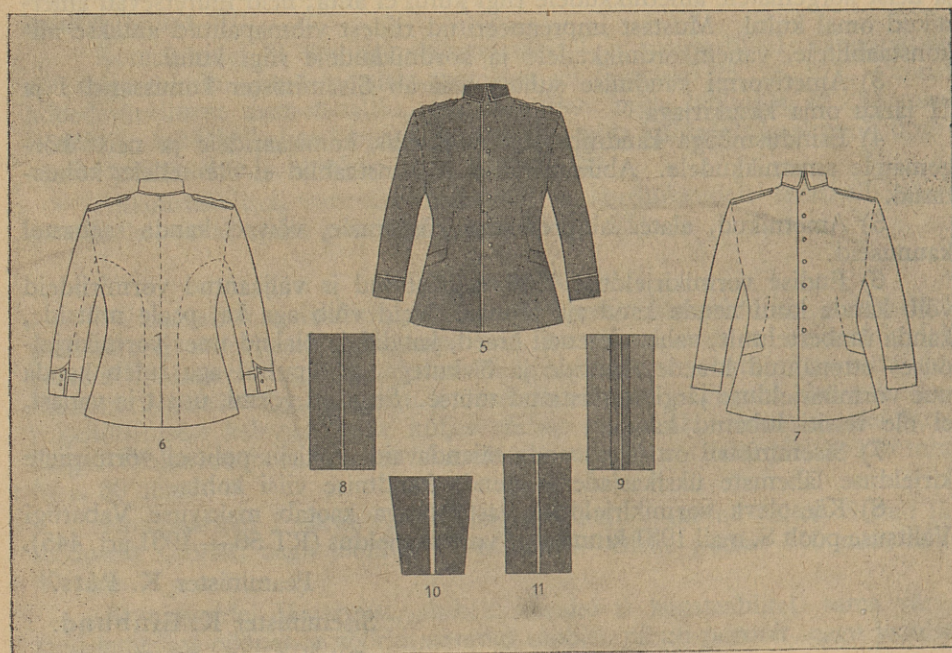
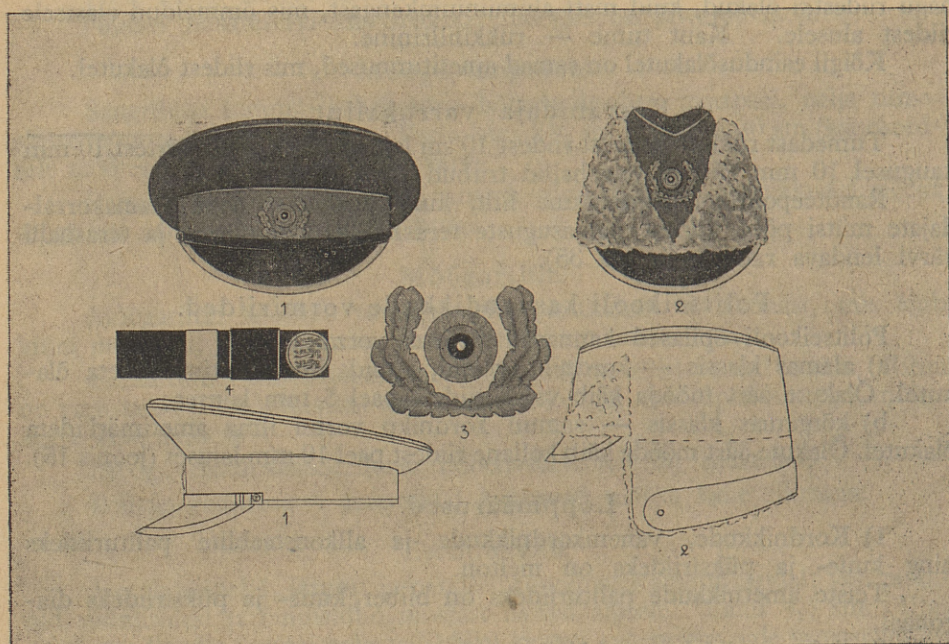
7) Siseministril on õigus anda täiendavaid eeskirju politsei vormiriiete kirjelduse lähemate üksikasjade ja nende kandmise viisi kohta.

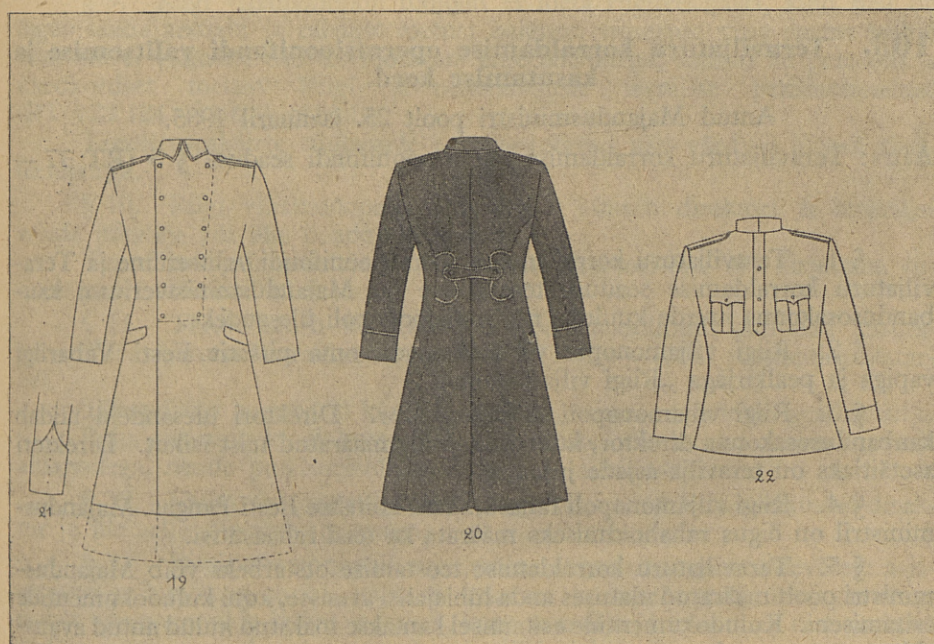
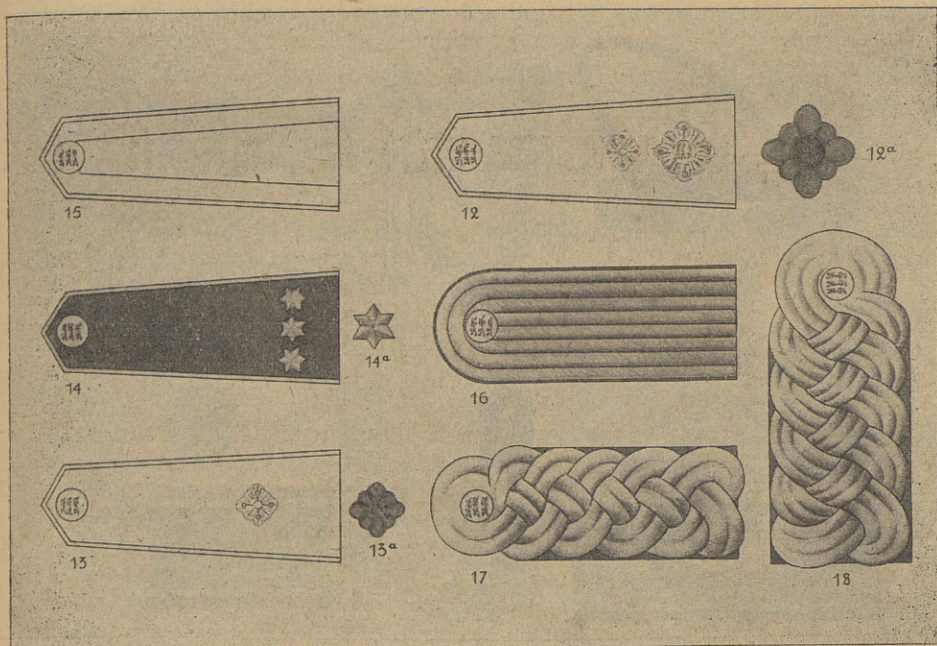
8) Käesoleva vormikirjelduse vastuvõtuga kaotab maksvuse Vabariigi Valitsuse poolt 8. mail 1931 kinnitatud vormikirjeldus (RT 56 — 1931 art. 445).

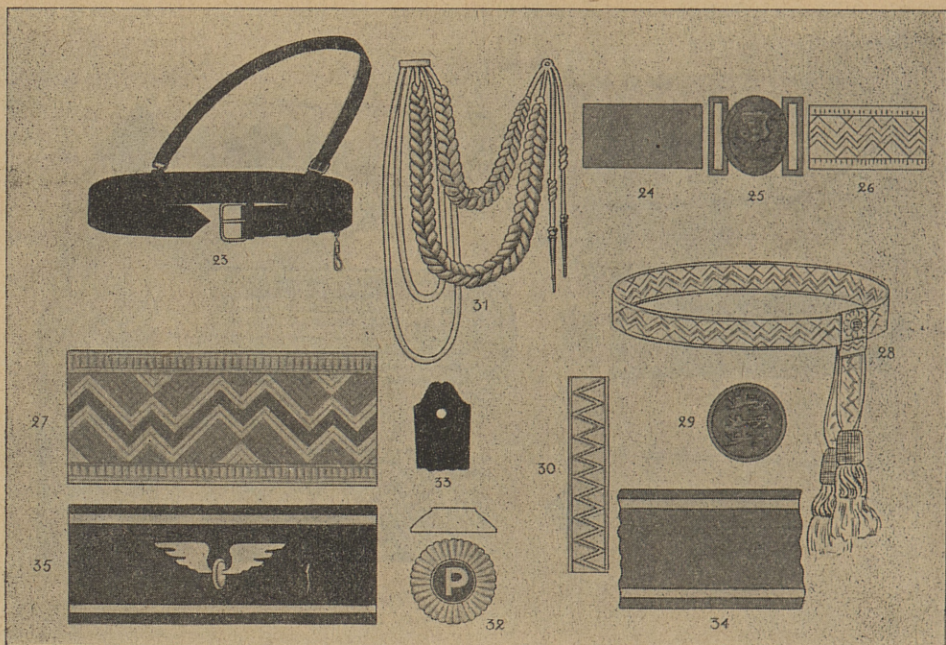
Peaminister K. Päts.

Siseminister K. Einbund.

Riigisekretär K. Terras.

103. Teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi valitsemise ja kasutamise kord.

Antud Majandusministri poolt 25. jaanuaril 1935.

Alus: Teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi seaduse § 5 (RT 77 — 1934).

I.

§ 1. Teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi valitsemine ja Teraviljaturu korraldamise seaduse teostamine on Majandusministeeriumi kaubandusosakonna juurde kuuluva riigi viljamonopoli ülesandeks.

§ 2. Riigi viljamonopol võib kasutada oma pitsatit Eesti Vabariigi vapiga ja pealkirjaga „Riigi viljamonopol“.

§ 3. Riigi viljamonopoli juhib direktor. Direktori ülesandeid täidab kaubandusosakonna direktor, kui selleks pole määratud teist isikut. Direktori asetäitjaks on teravilja-asjade juhataja.

§ 4. Riigi viljamonopoli rahasummad hoitakse Eesti Pangas. Majandusministri on õigus rahahoidmiseks määrata ka teisi rahaasutisi.

§ 5. Teraviljaturu korraldamise teostamise otstarbeks võib Majandusministri poolt määratud ulatuses anda lühiajalisi avansse, kuni kuludokumentide esitamiseni. Kuludokumentide esitamisel kantakse makstud kulud antud avansside summast maha.

§ 6. Riigi viljamonopoli tööjõudude koosseisu ja selles ettenähtud tööjõud määrab Majandusminister. Ajutised tööjõud ja päevatöölised palgatakse teenistusse direktori korraldusel.

§ 7. Direktor on riigi viljamonopoli juriidiliseks esindajaks ja ajab selle asju ise või volinikkude kaudu kohtutes ja kõigis riigi- ja omavalitsuseasutistes kui ka eraisikute juures.

§ 8. Juhtivate ja vastutavate ametnikkude ülesanneteks on eriti:

a) Direktori:

1) üldise tegevuskava ja iga-aastase tulude ja kulude eelarve, samuti iga-aastase aruande koostamise juhtimine;

2) ametnikkude ja teenijate tegevuse juhtimine ja järelevalve;

3) lepingute sõlmimine.

b) Teravilja-asjade juhataja:

1) teravilja ostu-müügi kavade koostamine ja vilja kokkuostu korraldamine;

2) riigi teraviljatagavarade ja muu vallasvara korrashoiu järelevalve ning tuleõnnetuste vastu kindlustamine;

3) laoruumide muretsemine ja üürilepingute koostamine;

4) kuluarvete kontrollimine ja väljamaksuks esitamine;

5) kirjavahetuse ja arvepidamise korraldamine.

c) Teravilja-ladude juhataja:

1) riigi teravilja ladudesse paigutamise, hoidmise ja väljaandmise korraldamine;

2) tema hoole alla usaldatud teravilja ja muu vallasvara vararaamatute pidamine;

3) direktori ja teravilja-asjade juhataja korralduste täitmine.

§ 9. Riigi viljamonopoli tööjõud ei loeta riigiteenijaks, kuid neil on õigus saada arstiabi ja rahalist toetust haiguse, vigastuse ning surma puhul ühel alusel valitsusasutustes töötavate ametnikkudega, samuti ka pensioni ja ühedkordset toetust Riigi- ja omavalitsuste teenijate pensioniseaduse (RT 123/124 — 1924) põhjal.

Teenistusealaliste süütegude eest vastutavad nad võrdseil aluseil riigiteenijatega.

§ 10. Riigi viljamonopoli kirjavahetus sünnib direktori ja teravilja-asjade juhataja või ühe nende allkirjadega.

Teravilja-asjade juhataja on õigustatud direktori eest alla kirjutama viimase poolt volitatud ulatuses.

§ 11. Teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi summad kasutatakse Teraviljaturu korraldamise seaduse (RT 69 — 1934) teostamise otstarbel.

Tähendatud summasid käsutab direktor, viimase äraolekul aga asetäitja.

Raha väljamineku dokumendid varustatakse direktori ja raamatupidaja allkirjadega, nende puudumisel aga asetäitjate allkirjadega.

§ 12. Vallasvara muretsemise hinnaga kuni 1.000 krooni otsustab direktor ja üle selle Majandusminister.

§ 13. Riigi viljamonopoli asjaajamine sünnib kommertsettevõtete asjaajamise põhimõtete alusel, näidates eelarves ja kasude ning kahjude arves ainult operatsioonide kulud ja tulud, kuna teravilja ja muu vara eest makstavad ja müügist saadavad summad neist läbi ei käi.

§ 14. Bilanssi võetakse teraviljatagavarad üles kas turu hinnaga aasta lõpuks või omahinnaga — kumb neist madalam, kuna muu vallasvara omandamise hinnaga, kusjuures Majandusminister määrab kindlaks iga-aastase amortisatsiooni %.

§ 15. Riigi viljamonopoli aruande-aasta loetakse 1. aprillist kuni 31. märtsini.

II.

§ 16. Käesolev kord hakkab maksma 1. veebruaril 1935.

Majandusminister K. Selter.

Kaubandusosakonna direktori k.t. A. Gutman.

104. Teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi arvepidamise kord.

Antud Majandusministri poolt 30. jaanuaril 1935.

Alus: Teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi seaduse § 5 (RT 77 — 1934).

I.

§ 1. Majandusministeeriumi kaubandusosakonna juurde kuuluv riigi viljamonopol, kes teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi valitseb, sellega seosesolevaid rahalisi või materjaalseid varasid vastu võtab, välja annab või hoiab, on kohustatud pidama valitsetavate varade üle arveid selleks määratud arveraamatutes.

§ 2. Rahalised varad arvestatakse kroonides ja sentides, materjaalsed varad — olenevalt nende omadusest — kaalu, arvu või rahalise väärtuse järgi.

§ 3. Arved peavad sisaldama õigeid andmeid ja andma igal ajal selge ülevaate varade sissetulekutest, väljaminekutest ja seisust.

§ 4. Arvepidamine teraviljaturu korraldamise operatsioonifondi üle ja selle arvel tehtud operatsioonide kohta teostatakse kahekordse raamatupidamise, nimelt Ameerika žurnaal-pearaamatu süsteemil.

§ 5. Arveraamatutena peetakse:

a) Põhiraamat:

1) žurnaal-pearaamat.

b) Abiraamatud:

1) reskontro;

2) kulude raamat;

3) avansside raamat;

4) varade raamatud.

§ 6. Iga arveraamatu esiküljele tähendatakse tema nimetus ja pidamise alguse ning lõpu aasta ja kuupäev.

Arveraamatute ja viljamüügi orderiraamatute lehed nummerdatakse ning lehtede arv tõestatakse viimasel leheküljel vastava pealiskirjaga.

§ 7. Sissekanded arveraamatutesse tehakse dokumentide põhjal, õigel ajal, õieti ja selgesti loetavalt, puhtalt ja korralikult.

§ 8. Läbikäikude arvestamiseks avatakse žurnaal-pearaamatus järgmised arved:

1. fondi arve;
2. jooksev arve;
3. avansside arve;
4. rukki arve;
5. rukki müügi arve;
6. nisu arve;
7. nisu müügi arve;
8. isikute-asutuste arve;
9. riigikassa võla arve;
10. vallasvara arve;
11. kulude arve;
12. kasude ja kahjude arve.

Kui peale nimetatud arvete tulevad läbikäiku veel muud ühtliiki summad, mis vajavad eraldi arvestamist, siis avatakse ja peetakse ka nendele vastavad arved.

§ 9. Varad võetakse arvele nende omandamise väärtuses.

§ 10. Varad kustutatakse arvelt hukkumise, kõlbmatukssaamise või äratarvitamise j.n.e. järele sellekohase dokumendi või akti põhjal.

§ 11. Aruande aastal äratarvitamisele kuuluvad kantsleitarbed ja muud materjalid, mis otsekohe nende muretsemisel või sellele järgneva lühema aja jooksul lõplikult ära kasutatakse, ei arvestata vallasvara arvel, vaid need kantakse otsekohe kulude arvele.

§ 12. Pearaamatu avansside arve üksikasjalikuks selgituseks peetakse avansside raamatut, kus igale avansisaajale avatakse eraldi arve.

§ 13. Pearaamatu rukki ja nisu arve üksikasjalikuks selgituseks peetakse eraldi rukki ja nisu laoraamatuid, kuhu rukki ja nisu sissetulekud ja väljaminekud sisse kantakse vaid koguse järgi.

§ 14. Pearaamatus avatud isikute-asutuste arve üksikasjalikuks selgituseks peetakse abiraamatut-reskontrot, kus avatakse ja peetakse igale üksikule deebitorile ja kreditorile omaette arve.

§ 15. Pearaamatus avatud vallasvara arve üksikasjalikuks selgituseks peetakse abiraamatut-vallasvararaamatut, kus üksikasjalikult märgitakse vallasvara arvuliselt või koguselt ja väärtuselt.

Vallasvararaamat peetakse ühepooleline ja neljalahtriline, kusjuures eelmise löike kohaselt kantakse esimesse kahte lahtrisse kõik sissetulekud ja järgmisse kahte lahtrisse kõik väljaminekud.

§ 16. Pearaamatus avatud kulude arve üksikasjalikuks selgituseks peetakse abiraamatut-kulude raamatut, kus iga üksikule kululiigile avatakse ja peetakse omaette arve, vähemalt eelarve kulude liigituse järgi.

§ 17. Iga kuu kohta seatakse kokku põhiraamatu järgi proovibilanss ja võrreldakse abiraamatutega.

§ 18. Arved avatakse ja lõpetatakse saldodega.

§ 19. Eelarve aasta möödumisel lõpetatakse arveraamatud ja nende põhjal seatakse kokku aastaaruanne.

II.

§ 20. Käesolev kord hakkab maksma 1. aprillist 1934.

Majandusminister K. Selter.

Kaubandusosakonna direktori k.t. A. Gutman.

105. Majandusministri teadaanne.

Teatan, et Tulettikkude valmistamise ja müügi seaduse § 9 alusel on, alates 1. veebruarist 1935 kuni 1. augustini 1935, tulettikkude siseturu väikemüügi hind määratud kindlaks paki eest (10 toosi) kakskümmend kaheksa (28) senti ja toosi eest kolm (3) senti.

Tallinnas, 31. jaanuaril 1935. Nr. 11.184.

Majandusminister K. Selter.

106. Tariifinõukogu otsus 25. jaanuarist 1935 reisijate- ja pagasiveotariifi nr. 93 täiendamise kohta.

(Protokoll nr. 379 p. 2.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Reisijate- ja pagasiveotariif nr. 93 (RT 35 — 1931) täiendatakse uue § 15a-ga järgmises redaktsioonis:

§ 15a.**Perekonna-sõidud.**

1. Perekonna-sõitude puhul 2. või 3. klassis võetakse veomaksu kahelt esimeselt sõitjalt üldtariifi ühekorralise või edasi-tagasi täispileti või alandatud tariifi pühapäeva-täispileti hinna suuruses, kuna igale järgmisele sõitjale — perekonnaliikmele antakse 50% hinnaalandust ülalnimetatud täispiletite hinnast.

Iga maksulise piletiga sõitja kohta veetakse üks laps 5 kuni täis 10 aasta vanaduseni tasuta ilma piletit. Laste arv kuni täie 5 aasta vanaduseni ei ole piiratud ning nende vedu toimub tasuta ilma piletit.

Sõidudokumentideks antakse kahele esimesele sõitjale täispiletid, iga järgmisele — poolpiletid.

2. Perekonnaliikmeteks käesoleva tariifi suhtes loetakse: perekonna-pea ja selle abikaasa, nende lapsed (ka adopteeritud ja võõraslapsed), perekonnapea ja selle abikaasa vanemad, vennad ja õed, kui need elavad ühises korteris või on perekonnapea ülalpidamisel, ja üks teenija.

3. Hinnaalanduse saamiseks perekonnapea peab ennast varustama lisas 8 ette nähtud vormi järgi politsei või omavalitsuse asutuse poolt väljaantava tunnistusega. Tunnistused antakse välja maksuvusega 2 aasta peale, väljaandmise kuupäevast arvates.

Hinnaalanduse tunnistuste planke saab raudteejaamast hinnaga 2 senti tükk.

4. Hinnaalanduse saamiseks pole nõuetav, et perekonnapea sõidu isiklikult kaasa teeks; on vaid nõuetav, et hinnaalanduse tunnistuses loendatud isikuist kaks sõitjat oleks maksulise täispiletiga, kelledest üks võib perekonnapea puudumisel olla perekonnapea asetäitjaks.

5. Rongi revideerimisel perekonnapea või selle asetäitja on kohustatud rongi revideerivale ametnikule ühes sõidupiletitega ette näitama ka hinnaalanduse tunnistuse ning tarviduse korral hinnaalandusega sõitvate perekonnaliikmete pildiga varustatud isikut tõendavad tunnistused. Tunnistuste mitteettenäitamise puhul nõutakse hinnaalandusega sõitvatelt perekonnaliikmetelt sisse täis- ja poolpiletite hinna vahe raha ning Raudteede seaduses ettenähtud trahv.

6. Perekonna-sõitude puhul antakse kõigile ühte ja samasse perekonda kuuluvale perekonnaliikmetele piletid sõiduks ainult ühes ja samas klassis ja samasse sihtjaama.

Üleminek alamast klassist kõrgemasse klassi ja alustatud sõidu katkestamine on lubatud ainult kõigi perekonnaliikmete osavõtul.

II.

Sama tariif täiendatakse uue lisaga 8:

Tunnistuse
väljaandja asutuse nimetus.

Lisa 8 (§ 15a p. 3 juurde).

TUNNISTUS nr.

perekonna-sõitude puhul hinnaalanduse saamiseks reisijateveotariifi nr. 93
§ 15a põhjal.

Välja antud

(perekonnapea ees- ja perekonnanimi)

(elukoht ja vanadus)

Perekonnaliikmed:

Järjenum- ber	Ees- ja perekonnanimi	Sugulusaste perekonnapeaga ja teenija	Elukoht	Vanadus
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

Tunnistus on maksev 193..... a. kuni 193..... a.

» „ 193..... a.

(Tunnistuse väljaandja amet ja allkiri)

III.

Käesolev otsus hakkab maksma 1. veebruarist 1935.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

107. Tariifinõukogu otsus [29. jaanuarist 1935 sadamamaksude tariifi nr. 92 muutmise kohta.

(Prot. nr. 380 p. 1.)

Alus: Tariifinõukogu seadus (RT 106 — 1923).

I.

Sadamamaksude tariif nr. 92 (RT 30 — 1931) § 27 ja 43 kustutatakse põlevkivi nimetus kaupade nimekirjast ja loetakse kuuluvaks § 28 p. 10 alla.

II.

Käesolev otsus hakkab maksma kuulutamisega.

Tariifinõukogu eesistuja Teedeministri abi K. Jürgenson.

Sekretär A. Remma.

Tallinna sadamakomisjonilt 26. jaanuaril 1935 vastu võetud

108. Tallinna kaubasadama sunduslike määruste täienduse määrus.

Alus: Kaubandusseaduse § 638 (VSK XI k. 2 j.).

Tallinna kaubasadama sunduslike määruste (RT 109/110 — 1923) VI osa täiendatakse § 12 ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 12. Sadama piirkonnas asuvad õlipaagid peavad olema varustatud 1—3 metalltoruga vastavalt paagi läbimõõdule vahugeneraatorite voolikute jaoks.

Tähendatud torude läbimõõt peab olema 75 mm ja toru alumine ots peab ulatuma paagist eemale 25—60 meetrit ning olema varustatud 75 mm „Storz“ süsteemilise vooliku ühendajaga.

Lähemaid juhtnõure annab sadamakapten.

Sadamakomisjoni esimees Tallinna sadama kapten A. Heinmann.

Sadamakomisjoni sekretär E. Pahl.

Kuressaare linnavolikogult 5. detsembril 1934 vastu võetud

109. Linna tapamaja ja lihajärelevaatuse taks 1935/1936 m.a.

		Tapetult sisse toodud.	Tapamajas.
Sigadelt üle 130 kg	Kr.	2.—	Kr. 2.—
„ 100—130 kg	„	1.50	„ 1.50
„ 65—100 „	„	1.—	„ 1.20
„ 30—65 „	„	—55	„ —60
„ kuni 30 kg	„	—30	„ —40
Lambad ja kitsed	„	—25	„ —25
Vasikad	„	—30	„ —40
Veised üle 650 kg	—	—	„ 2.—
Pullid „ 330 „	—	—	„ 1.50
Lehmad „ 330 „	—	—	„ 1.10
Veised alla 330 „	—	—	„ 1.—

	Tapetult sisse toodud.	Tapamajas.
Seasink	Kr. —.20	—
Lambasink	„ —.10	—
Veise $\frac{1}{4}$ üle 80 kg	„ —.50	—
„ $\frac{1}{4}$ „ 40 „	„ —.35	—
„ $\frac{1}{4}$ kuni 40 „	„ —.25	—

Linnapea (allkiri).

Sekretär J. Haab.

Rakvere linnavolikogult 18. detsembril 1934 vastu võetud ja Siseministrilt 22. jaanuaril 1935 kinnitatud

110. Otsus piimamüügi sundmääruse tühistamise kohta.

Rakvere linnavolikogu otsustas:

Tühistada Rakvere linnavolikogult 23. oktoobril 1910 vastu võetud Sundmäärus piimamüügi korralduse kohta Rakveres, arvates 1. veebruarist 1935 ja see otsus avaldada üldiseks teadmiseks Riigi Teatajas.

Linnapea aset. (allkiri).

Sekretär Joh. Kadaja.

Rakvere linnavolikogult 23. augustil ja 22. novembril 1934 vastu võetud ja Siseministrilt 22. jaanuaril 1935 kinnitatud

111. Sundmäärus juuksetööstuse ja habemeajamise töötubade kohta Rakvere linnas.

Alus: Rahva tervishoiu korraldamise seaduse § 15 (RT 2 — 1928) ja Käsitöökodades teenijate normaalphühkeaja seaduse § 5 (VSKK nr. 270 — 1906 art. 1895).

§ 1. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötubade all mõistetakse käesolevas sundmääruses ärisid, kus lõigatakse juukseid, aetakse habet, grimeeritakse, värvitakse kulme ja ripsmeid, puhastatakse küüsi, kammitakse ja lokitakse juukseid.

§ 2. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötube võivad avada ja pidada ainult need isikud, kellel on olemas seaduslikud tööoskustunnistused oma eriala kohta.

Juuksetööstuse naisalal aparaatidega töötavad isikud peavad täielikult tundma aparaate ja nende käsitamist.

§ 3. Töötoad võivad asuda ainult neis ruumides, mis vastavad selle sundmääruse nõudeile ja on linnavalitsuse poolt kõlvulisteks tunnistatud.

Märkus. Töötoad, mis avatud enne käesoleva sundmääruse maksma hakkamist ja ei vasta selle nõuetele, tulevad nõuetekohaselt korda seada või sulgeda kolme kuu jooksul, arvates selle sundmääruse avaldamisest Riigi Teatajas.

§ 4. Töötubade ruumid peavad olema korralikult remonteeritud, puhtad ja korras, mahutuse poolest ruumikad, hästi valgustatud, õhupuhastuse võimalusega ning vastama üldistele tervishoiunõuetele.

§ 5. Töötoad peavad olema kindla vaheseinaga eluruumidest eraldatud. Peale töötoast eluruumi viiva ukse, mis pole sunduslik, peab eluruumil olema veel eraldi sissekäik.

§ 6. Käesolevas sundmääruses loendatud töid võib teha ainult selleks määratud ja registreeritud töötubades, kuna elukorterites ärilises mõttes töötamine on keelatud. Niisama on keelatud registreeritud töötubasid kasutada elukorteriteks.

§ 7. Töötubades asuv mööbel peab olema lakeeritud, poleeritud või õlivärviga värvitud ja alati puhas ning korras hoitama. Töötoas peab asetsema emailleeritud süljekauss karboli- või sublimaadiveega, valge emailleeritud, valge kivi või portselan pesunõu jooksva veega (kraaniga), seep ja valge puhas kuivatusrätik.

§ 8. Tööde juures näo pesemiseks ja kuivatamiseks võib tarvitada ainult valgest riidest puhtaid ning terveid rätikuid. Ilma pesemata teist korda rätiku tarvitamine äris on keelatud. Näo puuderdamiseks võib tarvitada ainult kinnises klaas-, emailleeritud või nikkelnõus hoitud puhast puuvilla, mis peale ühekordset tarvitamist ära visatakse.

§ 9. Töötubades töötajad peavad tööajal kandma valgeid pestavast riidest valmistatud puhtaid kuubesid või varrukatega põllesid ja käsi pesema enne järgmise isiku juures tööle hakkamist.

§ 10. Kõik tööriistad peavad alati puhtad, rikkumata ja korras olema; nähtavalt kulunud ja murdunud riistade tarvitamine on keelatud. Vahupintslid ja kausid tulevad kuuma veega puhtaks pesta peale igakordset tarvitamist. Habemenoad, käärid, juukselõikamise masinad, küüneviilid ja kammid tulevad puhastada peale igakordset tarvitamist puhta või tümoolpiiritusega, mille kangus ei või olla alla 75°, või 5% karboli- või formaliinilahuga. Harjad, kammid ja teised tööabinõud tulevad pesta 2% tulise soodaveega. Habemeajamisel tarvitatud seebivaht tuleb panna puhtale valgele paberile.

§ 11. Registreeritud töötubades võivad töötada ainult terved isikud, kelle tervisekaardilt nähtub, et nad ei põe mingisugust naha- või nakkushaigust külgehakkavas järgus. Linnaarstil on õigus igal ajal kontrollida töötubades teotsevate isikute tervishoidlikku seisukorda.

§ 12. Töötoas on keelatud töötada ilmselt nakkus- või nahahaigust põdevate isikute juures, kui nad ei esita arstitunnistust selle kohta, et nende haigus pole nakkav.

§ 13. Nähtavalt joobnud isikute juures ärides töötamine on keelatud.

§ 14. Töötamise juures juhuslikult tekkinud haavad tulevad desinfitseerida joodtinktuuriga, desinfitseerimise tikkudega või sileda maarjajääga, mis tuleb iga kord enne tarvitamist üle pesta jooksva veega.

§ 15. Juuksetööstuse ja habemeajamise töötubadel on lubatud töötada argipäevadel 1. aprillist kuni 1. oktoobrini kella 9 kuni kella 17³⁰ ja 1. oktoobrist kuni 1. aprillini kella 9 kuni kella 18³⁰; vaiksel-laupäeval, nelipühilaupäeval, võidupüha-laupäeval (22. juunil), jõululaupäeval ja vanalaastal on töötoad avatud kella 9 kuni kella 18³⁰, kõigi teiste pühade laupäevadel ja nädalalaupäevadel kella 8 kuni kella 19; kõigi pühade laupäevadel, kui need juhtuvad pühapäeva peale, kella 9 kuni kella 14.

§ 16. Linnavalitsuse esindajail, linnaarstil ja selleks määratud järelevalveametnikel on õigus kontrollida käesoleva sundmääruse nõuete täitmist.

§ 17. Süüdlasi selle sundmääruse rikkumises karistatakse RNS § 29 põhjal.

§ 18. Kui töötoa omanik selle sundmääruse rikkumise pärast vähemalt kaks korda on karistatud, on linnavalitsusel õigus kohtu korras töötoa sulgemist nõuda.

§ 19. Käesolev sundmäärus tuleb igas töötoas nähtavasse kohta üles panna.

§ 20. Käesolev sundmäärus astub jõusse kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas, mis ajast kaotab maksvuse Rakvere linnavolikogu poolt 31. oktoobril 1921 vastu võetud Tervishoidline sunduslik määrus juukse lõikamise ja habemeajamise töötubade kohta Rakveres (RT 111 — 1921) ja 27. septembril 1928 vastu võetud Sundmäärus juukselõikamise ja habemeajamise töökodade tööaja kohta (RT 93 — 1928).

Linnapea H. Avikson.

Sekretäri abi (allkiri).

Valga ajutiselt maavalitsuselt 2. jaanuaril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 14. jaanuaril 1935 kinnitatud

112. Valgamaa avalikkude matmispaikade maksunormid 1935, 1936 ja 1937 aastaks.

Alus: Siseministri 31. augusti 1926 määruse § 35 (RT 67 — 1926) ja Maa-kondade ajutise valitsemise seaduse §§ 5 ja 6 (RT 5 — 1934).

§ 1. Määratakse kindlaks 1935, 1936 ja 1937 aastaks Valgamaa avalikkude üldtarvitamiseks määratud matmispaikade tarvitamise eest maksunormid järgmiselt:

1. Hargla ev.-luteriusu koguduse matmispaik: matmisplatsi ostuhind — 66 senti ühe ruutmeetri eest;
reaplatsid tasuta.
2. Helme ev.-luteriusu koguduse matmispaik: matmisplatsi ostuhind — 2 kr. 15 s. ühe ruutmeetri eest;
reaplatsid tasuta.
3. Karula ap.-õigeusu koguduse matmispaik: matmisplatside ostuhind — 1 kr. ühe ruutmeetri eest;
reaplatsid tasuta.
4. Karula ev.-luteriusu koguduse matmispaik: matmisplatside ostuhind — 1 kr. ühe ruutmeetri eest;
reaplatsid tasuta.
5. Laanemetsa ap.-õigeusu koguduse matmispaik: matmisplatside ostuhind — 50 senti ühe ruutmeetri eest;
reaplatsid tasuta.
6. Laatre ap.-õigeusu koguduse matmispaik: matmisplatside ostuhind — 1 kr. ühe ruutmeetri eest;
reaplatsid tasuta.
7. Laatre ev.-luteriusu koguduse matmispaik: matmisplatside ostuhind — 1 kr. 50 s. ühe ruutmeetri eest;
reaplatsid tasuta.
8. Priipalu ap.-õigeusu koguduse matmispaik: matmisplatside ostuhind — 1 kr. 10 s. ühe ruutmeetri eest;
reaplatsid tasuta.

9. Sangaste ev.-luteriusu koguduse matmispaik: matmisplatside ostuhind — 2 kr. 15 s. ühe ruutmeetri eest; reaplatsid tasuta.

10. Taagepera ev.-luteriusu koguduse matmispaik: matmisplatside ostuhind — 2 kr. 15 s. ühe ruutmeetri eest; reaplatsid tasuta.

§ 2. Matmisplatside müügi juures ei ole lubatud maksunormides vahet teha usuühingute liikmete ja mitteliikmete vahel.

Maavalitsuse abiesimees V. Rebane.

Sekretär K. Ebber.

Valga ajutiselt maavalitsuselt 9. jaanuaril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 24. jaanuaril 1935 kinnitatud

113. Kauplemise aja kohta Valgamaal sundmäärus.

Alus: Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse elluviimise määruse I osa lisa § 7 (VSKK 173 — 1917, art. 953), Kaubandusasutiste, ladude ja kontorite teenijate normaalpuhkeaja kindlustamise seaduse (VSKK 270 — 1906, art. 1894 ning 150 — 1907, art. 1150 ja RT 57 — 1930, art. 385 ning 40 — 1933, art. 318) §§ 9 ja 13 ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse (RT 5 — 1934, art. 40) §§ 5 ja 6.

§ 1. Käesoleva sundmäärusega korraldatakse Valgamaal asuvate igasuguste äriasutiste, ladude, kontorite, laatade, turgude ja ainult väljaviimiseks müügiõigustega alkoholi jookide müügikohtade kauplemise ning tegutsemise ajad, välja arvatud apteegid ja bensiini automaatjaamad.

§ 2. Kauplemine ja töötamine on lubatud:

1) ühingute einelaudades, tee- ja söögimajades, kohvikutes, klubides, kondiitriärides j.n.e., kus müüakse toiduaineid ja alkoholit jooki kohaltarvitamiseks, — tööpäeval kell 7 kuni 22 ja puhkepäeval (nädalapühapäeval) kell 8 kuni 11 ja kell 14 kuni 21;

2) pagariärides ja kauplustes, kus müüakse ainult toiduaineid ja alkoholit jooki väljaviimiseks ja tubakasaadusi, — tööpäeval kell 7 kuni 19 ja puhkepäeval kell 7 kuni 9 ja kell 13 kuni 16;

3) müügikohtades (kioskites), kus kaubeldakse ajalehtedega, tubakasaadustega, värske puuviljaga, maiustustega ja alkoholit jookidega, — tööpäeval kell 8 kuni 20 ja puhkepäeval kell 8 kuni 12 ja kell 14 kuni 20;

4) saunades — tööpäeval kell 14 kuni 24;

5) turgudel ja laatadel — tööpäeval kell 6 kuni 17;

6) ainult väljaviimiseks müügiõigustega alkoholi jookide müügikohtades (viinakauplustes) — tööpäeval kell 9 kuni 19 ja puhkepäeval kell 13 kuni 16;

7) eelnimetamata muudes kauplustes, kaubanduse ettevõtetes, ärides, ärikontorites ja ladudes — tööpäeval kell 7 kuni 19 ja puhkepäeval kell 13 kuni 18.

Märkus. Pidude alkoholit einelauad võivad pidude ajal kaubelda kuni peo lõpuni, kuid mitte üle 12 tunni, arvates peo einelaua avamisest.

§ 3. Igasugune äritegevus on keelatud käesoleva sundmääruse § 2 loetletud äriasutistes: uuel aastal (1. jaanuaril), iseseisvuse päeval (24. veebruaril), suurreedel, maipühal (1. mail) ja kevade-, suviste- ning jõulupühade esimesel päeval.

§ 4. Eelmises paragrahvis (3) ettenähtud keeld ei ole maksev esimesel suvistepühal § 2 p. 1 mainitud äriasutiste kohta, vaid nendele jäetakse õigus esimesel suvistepühal kaubelda kella 12 kuni 19. Kondiitriärid, kus müüakse toiduaineid kohaltarvitamiseks, ei või esimesel suvistepühal kaubelda ja nende kohta jääb § 3 ettenähtud keeld maksma.

§ 5. Kolmekuninga-, palve-, risti- ja jaanipäeval, võidupühal, kevade-, suviste- ja jõulupühade teisel ning kevade- ja jõulupüha kolmandal päeval ja usupuhastuse pühal (31. oktoobril) ning surnutepühal on lubatud kaubelda § 2 puhkepäevade kohta ettenähtud aegadel.

§ 6. Kõigis § 2 loetletud äriasutistes lõpetatakse kauplemine ja äritegevus kevade-, suviste-, jõulu- ja võidupüha laupäeval ning vana-aasta päeval (31. detsembril) kell 17.

§ 7. Väljaspool käesolevas sundmääruses ette nähtud kauplemise ja töötamise aega peavad olema kõigis äriasutistes ruumid suletud ja turgudel, laataladel ning pidude einelaudades äritegevus lõpetatud.

Isikutega, kes tulnud äriasutisse ja teinud tellimisi kuni kauplemise lõpetamiseks määratud ajani, tuleb äritegevus lõpetada hiljemalt ühe tunni jooksul pärast äriasutise sulgemist.

§ 8. Kõik äriasutised on kohustatud käesoleva sundmääruse paigutama äriruumi nähtavale kohale. Sellest kohustisest on vabad ainult pidude einelauad ja laadakauplused, kui ajutised.

§ 9. Käesoleva sundmääruse rikkujad võetakse vastutusele seadustes ettenähtud korras.

§ 10. Käesolev sundmäärus hakkab maksma 15. päeval pärast avaldamist Riigi Teatajas.

§ 11. Käesoleva sundmääruse maksmahakkamisega ühelajal kaotab oma maksvuse Valga maavolikogult 20. augustil 1932 vastu võetud Sundmäärus kauplemise-aja kohta Valgamaal (RT 73 — 1932, art. 579).

Maavalitsuse abiesimees V. Rebane.

Sekretär K. Ebber.

Pärnu ajutiselt maavalitsuselt 4. jaanuaril 1935 vastu võetud ja Siseministrilt 14. jaanuaril 1935 kinnitatud

114. Määrus vallaametnikkude palga- ja tööolude korraldamise kohta Pärnumaal.

Alus: Ajutine seadus vallaametnikkude palga- ja tööolude korraldamise kohta (RT 69/70 — 1920) § 1 ja 2 ja Maakondade ajutise valitsemise seaduse § 5 (RT 5 — 1934).

§ 1. Pärnumaa vallasekretäridele valla poolt maksetava palga alam-määrad määratakse kindlaks järgmiselt:

a)	valdades kuni 1000 elanikuga	—	Kr. 75.—	kuus,
b)	„ 1001—1500	„	— „ 80.—	„
c)	„ 1501—2500	„	— „ 85.—	„
e)	„ üle 2500	„	— „ 90.—	„

Peale rahapalga on vald kohustatud andma sekretärile tasuta vallamaja juures sekretäri jaoks oleva maa, mille eest sekretär on kohustatud kandma kõik maksud ja muud kohustused või vallavolikoguga selle üle eraldi kokku leppima.

§ 2. Vallasekretär ja üks käskjalg on kohustatud elama vallamajas. Selleks on vald kohustatud andma neile tasuta vallamajas elamiskõlblikud korterid ühes prii kütte ja valgustusega.

§ 3. Vallad on kohustatud pidama ametis vallakantselei juures peale sekretäri veel abitööjõude vähemalt järgmiselt:

- a) igas vallas ühe käskjala, kes peab olema täisealine mees;
- b) vallad 1000 kuni 1500 elanikuga — ühe kantseleiametniku;
- d) „ 1501 „ 3000 „ — ühe sekretäri abi ja
- e) „ üle 3000 elanikuga ühe sekretäri abi ja ühe kantseleiametniku.

§ 4. Vallasekretäri abiks võib olla isik, kel on vallasekretäri kutse või kes on vähemalt kolm aastat töötanud valla kantseleiametnikuna.

§ 5. Valla kantseleiametnikuks võib olla isik, kel on vähemalt 6. kl. algkooli või sellele vastav haridus ja kes on vähemalt ühe aasta töötanud administratiiv- või kohtuasutise kantseleis.

§ 6. Vallasekretäri abikaasa ei või teenida alluvas vahekorras valla-sekretäriga.

§ 7. Vallasekretäri abi palga alammääraks on 50 kr. kuus ühes prii korteri, kütte ja valgustusega või ilma nendeta — 55 kr. kuus.

Valla kantseleiametniku palga alammääraks on 30 kr. kuus ühes prii korteri, kütte ja valgustusega või ilma nendeta — 35 kr. kuus.

Käskjalgade palgad määrab vallavolikogu.

§ 8. Sekretäri abid ja kantseleiametnikud määratakse ametisse ja vabastatakse ametist vallavalitsuse poolt, ära kuulates sekretäri arvamuse.

§ 9. Sekretäri abid, kantseleiametnikud ja käskjalad alluvad peale vallavalitsuse otsekohele oma ametis sekretärile ja töötavad tema juhatusel ning järelevalvel.

§ 10. Sekretärile ja abitööjõududele, kes on samal kohal teeninud vähemalt ühe aasta, antakse vallavalitsuse poolt puhkeaga vähemalt kaks nädalat aastas palga edasimaksimisega.

§ 11. Puhkusel viibiva või mõnel muul põhjusel oma kohuseid täita mitte saava sekretäri kohused täidab tema abi või naabri valla sekretär, asjaosaliste omavahelisel kokkuleppel ja ajutise maavalitsuse määramisel.

§ 12. Sekretäri asetäitja tasu määrab vallavolikogu kokkuleppel asetäitjaga. Kokkuleppe mittesaavutamisel määrab tasu kindlaks ajutine maavalitsus.

§ 13. Vallasekretärade palkade alammäära ja abitööjõudude arvu iga üksiku valla kohta, vastavalt käesoleva määruse §§ 1 ja 3 nõuetele, teatab vallavalitsustele ajutine maavalitsus, käsitades üldrahvaloenduse andmeid või teisi ametlikke teateid valla elanikkude arvu kohta.

§ 14. Käesolev määrus hakkab maksma 1. aprillist 1935 ja selle maks-mahakkamisega kaotab maksvuse RT 34 — 1932 avaldatud Määrus valla-ametnikkude palga- ja tööolude korraldamise kohta Pärnumaal.

Pärnu ajutise maavalitsuse esimees J. Markson.

Sekretär A. Lusik.